Nedelja, 3.7.2016: Končno tisti pričakovani in že zaradi dežja preloženi datum nagradnega izleta!
Ura odhoda: 4,30
Smer: Hrvaška
Itinerar: skrivnost
Voznika: David in Miro
Vodička: presenečenje

Nad Reko smo se ustavili za jutranje potrebe vključno z zajtrkom, ki so ga pripravili Cernatiča in Sonja

Na Reki se nam je pridružila vodička, Marjeta Kravar in razkrila prvi ogled: Senj.

Marjeta Trkman Kravar, Slovenka, ki živi v Zagrebu.

Približujemo se Senju, prvemu cilju potovanja. Valovi na morju že nakazujejo burjo

Senj je mesto in pristanišče v Ličko-senjski županiji na Hrvaškem. Leži ob Velebitskem kanalu amfiteatralne lege v vznožju Vratniškega prelaza, ki se z višino 698 m nm pne nad Senjem, ob glavni cesti Reka - Split. Mesto je zelo izpostavljeno burji, tako da je pozimi eno najhladnejših mest na hrvaški obali Jadrana.

Najstarejše mesto severnega Jadrana ima polkrožno obliko. S treh strani ga obkrožajo visoki gorski grebeni na četrti strani pa je morje.

Senj je bil slovito zatočišče uskokov, vztrajnih borcev proti Turkom in Benečanom, v 16. in 17. stoletju, zelo spretnih v bojih na kopnem in izkušenih na vodi. Senj je bil naseljen že predrimskih časih, rimska *Senia* pa je bilo važno trgovsko središče in pristanišče. To zgodovinsko mesto ima zelo bogato preteklost. V 10. stoletju je bilo pomembno središče glagoljaštva. Od leta 1493 naprej so tukaj tiskali tekste v glagolici. Senj je postal sedež škofije 1154. V 13. stol. je mesto pripadalo Frankopanom, nato pa si ga je 1469 prisvojil ogrsko-hrvaški kralj Matija Korvin, leta 1526 pa Avstrija. Od začetka 16. stol. je bil Senj zatočišče in svojstvena država *senjskih uskokov*, doseljencev iz Bosne, ter iz delov Dalmacije, ki so bežali pred turško oblastjo. Leta 1617 so Avstrijci uskoke razselili, njihove ladje pa potopili.

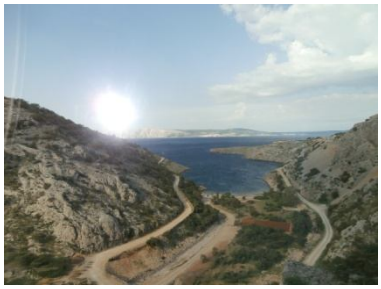

Trdnjava Nehaj, edinstveni spomenik hrvaškega srednjeveškega, obrambno-fortifikacijskega graditeljstva, simbol mesta Senj in njegove stoletne borbe za čast in svobodo na kopnem in morjem proti Osmanom in Benetkam.

Trdnjava je vedno dominirala nad mestom, ker pa je odlično ohranjena je ena največjih turističnih atrakcij. Zgrajena je leta 1558 pod nadzorom kapetana in generala hrvaške Vojne krajine Ivana Lenkovića. Stoji na mestu stare cerkve senjskega mestnega zaščitnika, viteza svetega Jurija, čigar ostanki tudi danes vidno stojijo v njenih temeljih in na mestu starejše utrdbe, ki se jo ob cerkvi omenja v nekaterih dokumentih iz 18. stoletja pod nazivom Castelluz.

Trdnjava predstavlja edinstven in izjemen primer fortifikacijske arhitekture na prelazu iz srednjega veka v renesanso. Zgrajena delno iz materialov zrušenih senjskih cerkev, samostanov in ostalih zgradb, ki so stale izven senjskega obzidja, kot pomemben strateški objekt obrambe pred Turki, predstavlja del ne samo Hrvaške ampak tudi evropske dediščine, zaznamuje duh časa, ki je branil in ohranil Evropo in njeno identiteto v časih prodora Turkov – Osmanov.

Trdnjava Nehaj ima kockasto obliko, orientirana pa je proti straneh sveta. Visoka je 18 metrov in široka 23,5 metrov. Ocenjujejo, da je v trdnjavo vgrajeno približno 3.400 metrov materiala in približno 7.500 ton kamna, peska in apna. Trdnjava je sestavljena iz pritličja, dveh nadstropij in razgledne točke. Na prvem nadstropju se nahaja topovska baterija z 11 težkimi topovi od katerih se danes tukaj nahajata samo dva. Vrh trdnjave ima namen razgledne točke od koder je straža opazovala pristope v Senj s kopnega in morja ter sprejemala dimne in svetlobne signale svojih kolegov z otoka in obale. Z vrha trdnjave se odpira lep razgled na Hrvaško primorje, otoke Rab, Goli, Prvić, Cres, Krk ter na planine Gorskega kotarja, Učko in Velebit.

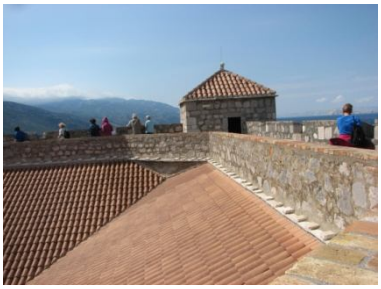

Z VRHA TRDNJAVE, KJER JE ČUDOVITO RAZGLEDIŠČE

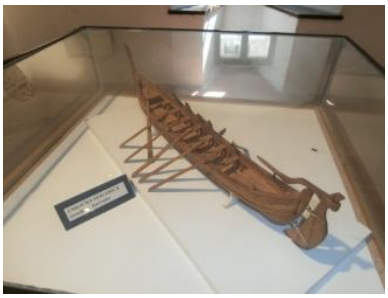

Staze senjskih uskoka
Paths of Uskoks from Senj

Martin Posedarski
Park Nehaj

VELEBIT - Vladimir Nazor

Velebit se zovem, junak sam ti pravi
Kamen-krunu nosim na ponosnoj glavi.

Da istinu kažem baš mi dobro nije
Mene sunce pali, studen vjetar bije.
Sunčana mi žega kosu poharala
Zelenu mi bradu bura obrijala.

Obraze mi grdi kiša, sn´jeg i krupa,
Jadransko me more po tabanu lupa.

Iz neba me biju str´jele i gromovi,
Noge su mi bose, a goli bokovi.

Nevolja i tuga stisnulo me jato,
Al´ ja čvrsto stojim: ne bojim se zato!

Nek me munje biju i dave oblaci
Na muci se pravi poznaju junaci!

Još Ličanin vrli po meni se skita,
Još u gori pjeva vila Velebita.

Iza mene Lika i Krbava slavna,
L´jevo Dalmacija, desno Istra travna.

Uza mene leže Senj i Nehaj smjeli,
Kraljevica, Bakar, Novi i Bag b´jeli:
Preda mnom je puklo sinje more slanoPo

njemu otoci, stado raštrkano:
I Pag, i Rab i Krk, Cres i Lošinj kitni,
I Molat i Olib, Silba, Susak sitni,
I još mnogo drugih ispred nogu mojih
Ja ih često brojih, još ih ne izbrojih.

Čuvam ovce da ih vuci ne zateku,
Da mi ne zastrane, da mi ne uteku.

Tim se, brate dragi, dičim i ponosim,
Pa visoko glavu u oblake nosim.

Autor: Vladimir Nazor